

רענן פז

7

רענן פז

7

"7" מחזה מקורי מאת רענן פז

רענן פז

7

דרמטורגיה: חוה אורטמן, שרית הררי, אלעד שרעבי
עימוד ועיצוב כריכה: ניב עימוד ספרים
הפקה: ספרי ניב

076-5410810

www.niv-books.co.il

© כל הזכויות שמורות לרענן פז

מושב אורות, ד.ב. קריית מלאכי, מיקוד 83810

אין להעתיק, לצלם, לשכפל, לסרוק, לאחסן במאגרי מידע, להזרים או להפיץ ספר זה או חלקים ממנו, בשום צורה ואופן ובשום אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני כלשהו, הקיים או יהיה בעתיד, כמו כן אין לעשות בספר זה כל שימוש מסחרי לרבות צילום או הקלטה ללא קבלת אישור בכתב מהמחבר.

דאנאקוד: 800-550025

תשע"ו - 2015

תל-אביב-יפו, ישראל

המחזה הוצג לראשונה בספטמבר 2012, בתיאטרון "צוותא",
בבימויו של אלעד שרעבי, ובהשתתפותם של השחקנים עודד
מנסטר (בתפקיד שלומי) ואיתי שור (בתפקיד שבע).

ההצגה אושרה ע"י ועדת הרפרטואר של חברת "תרבות לישראל"
(מיסודה של ההסתדרות הציונית העולמית)

המחזה זכה בציון לשבח ובמלגה למחזאי במסגרת תחרות מלגות
על שם דב גורפונג לכתובת יצירה בימתית.

מימין לשמאל: עודד מנסטר בתפקיד שלומי ואיתי שור בתפקיד שבע

צילום: ענת כהן

מוקדש לחברי הטוב מצוות הלוחמים, אבנר בכר ז"ל

הדמויות:

שלומי - סוכן מכירות מוצלח. גבר נאה וקשוח שמשדר ביטחון עצמי גבוה.

שבע - נווד חסר בית מלא חן וחוש הומור. כל פעולה שהוא מבצע תהיה תמיד שבע פעמים. אוהד שרוף של קבוצת הכדורגל המקומית גלזגו סלטיק.

מקום:

העיר גלזגו, סקוטלנד.

זמן:

תחילת שנות האלפיים.

הבמה תכיל שני מקומות התרחשות:

מקום אחד - עמדת מכירות בקניון.

מקום שני - סלון דירתו של שלומי.

מערכה ראשונה

(שעת ערב, שלומי נמצא בעמדת מכירות בקניון, לבוש בגדי סוכן מכירות. מנסה לעצור עוברים ושבים ללא הצלחה)

Hello sir... have a lovely day! שלומי:

Hello, lovely couple... great day isn't it? The weather is amazing today!

Hello madam, can I ask you a question please?

Do you have natural fingernails?

I want to show you something amazing, only a minute of your time...

Honey, what I am about to show you will change your life!

(ממשיך לתור בעיניו, אף אחד לא עוצר)

Hello madam, can I ask you a question? Please come with me... Young lady, have you ever heard about the magic of the Dead Sea, the lowest place on earth! The water is rich with minerals that you cannot find anywhere else in the world. Do you love magic's, madam, do u love magic? What I'm going to show you is the magic buffer!!!

(שלומי מבין שלא הולך לו היום במכירות וממלמל לעצמו)
כוסאוחתק!

(שלומי מסתכל על השעון ומתחיל לסדר את העמדה לקראת סגירה. הוא מוציא עיתון מקומי וקורא כתבה מסוימת. שלומי קורע את הכתבה מהעיתון וקורא בה בעיון רב. שבע עובר לידו, שלומי מזהה בו לקוח פוטנציאלי ופונה אליו)

Hello sir... excuse me sir, can I ask you a small question please?

שבע: ¹ Ay

Hi, just a minute of your time sir, please come with me.

(שלומי תופס בגבו של הבחור בעדינות ומוביל אותו לעמדת המכירות)

I want to show you something amazing, sir, like the mountains of Scotland. What I am about to show you sir will change your life!

שבע: (במבטא סקוטי) Why should I change my life?

Don't worry sir, please come with me. Right this way, sir, right, left, please Come. Can I have your hand please?

שבע: Ay (מושיט את היד)

שלומי: (ביד אחת תופס שלומי בידו של הבחור, ביד השנייה אווז משייף ציפורנים ומתחיל את הדגמת המוצר)

Let me introduce you to our beautiful, unbelievable, professional, magical buffer. We start with the light black side to remove all the ridges of your nail. Once the ridges reach to the end of your nail they split it, and break it.

¹ כן באנגלית סקוטית.

Now we move to the white side, which is made out of cotton. The cotton stimulates the blood underneath your nail so the nail grows faster and healthier. For The next step, we move to the grey side. It is made out of silk. The silk gives you natural shining for at least the next 14 days!

(שלומי מסתיר את הציפורן)

Now... are you ready to be amazed sir?

(שלומי חושף את הציפורן)

Can you believe it, how amazing is that? Now touch your nail, can you feel how smooth it is? Now, today we have a special promotion day, and we sell this great magnificent kit for only 29.99 Pound. However, because you were so lovely, so patient, so professional, if you will buy two, I will give you the third kit, with a 10 pound additional discount. My friend, my gentle friend - spoil yourself... Spoil yourself... spoil yourself! You deserve it!

What is in that amazing kit, you must be asking yourself. Good question, sir, good question. In side this amazing, professional kit you get the perfect cuticle oil, a professional 3 side shaper, the Dead Sea hand and body lotion, the unbelievable magic buffer and of course, of course, I will include, just for you, and just today, the amazing, unbelievable, magical dead sea mud mask!

שבע: מה זה?

שלומי: מה?

שבע: Oh, that's great, I love magic's
שלומי: sorry sir, did you just say "ma-ze"?

שבע: what?

שלומי: are you from here, sir?

שבע: oh, I am from a magical place far far away

שלומי: Where about?

שבע: the most peaceful and quiet place in the professional
middle east

שלומי: אתה ישראלי?

שבע: לצערי לא. ואתה?

שלומי: ואני שעה חופר לך באנגלית.

שבע: לא הצלחתי להבין מה אתה מוכר פה.

שלומי: עזוב, לא מוכר את זה לישראלים.

שבע: למה לא?

שלומי: בינינו, זה לא שווה את המחיר.

שבע: מה זה בוץ?

שלומי: מים המלח, לא סתם - בוץ.

שבע: והסקוטים אשכרה קונים את זה?

שלומי: כמו מים.

שבע: וואלה, ואיך הולך?

שלומי: האמת, היום הלך לי חרא.

שבע: טוב, כולם במשחק.

שלומי: איזה משחק?

שבע: סלטיק - ריינג'רס! כמה זמן אתה כאן?

שלומי: שבוע.

שבע: פה כשיש דרבי בכדורגל, כל העיר בטירוף!

שלומי: וואלה, ואני כל היום עומד כאן כמו אידיוט מנסה לעצור זקנות.

שבע: אז מה זה הדבר הזה שניסית למכור לי?

שלומי: זה המוצר הכי נמכר שלנו, עובד כמו קסם. דה מג'יק באפר! אני משפשף לך את זה על הציפורן וזה עושה לך שיינינג מטורף! תביא רגע את היד (שבע מושיט לשלומי את היד), אתה עושה ככה, ככה וככה והנה...

שבע: וואו! זה מדהים! תראה את הציפורן שלי, גדול! זה לא יורד השיינינג הזה...

שלומי: Magic

(שבע מבחין בכתבה ששלומי גזר ועכשיו מונחת על עמדת המכירות. הוא מושיט ידו לקחת אותה)

שלומי: לא, לא, עזוב את זה.

שבע: מה זה?

שלומי: סתם... כתבה. (שלומי לוקח את הכתבה)

שבע: כתבה על מה?

שלומי: כתבה (מכניס את הכתבה לכיס). אתה עובד פה?

שבע: מסתובב.

שלומי: וואלה...

שבע: אתה גר קרוב?

שלומי: ליד האצטדיון.

שבע: של הסלטיק.

שלומי: כן...

שבע: גאלוגייט סטריט².

שלומי: אני רואה שאתה מתמצא פה.

שבע: מסתובב.

² רחוב בעיר גלזגו

שלומי: וואלה...

שלומי: איפה אתה גר?

שבע: אני במעברים.

שלומי: מאיפה לאיפה?

שבע: מהפח אל הפחת.

שלומי: למה מה?

שבע: היה לי איזה ויכוח עם הבעל בית. שכר דירה, צנרת, לטאות,

בלגנים, דיבלים, סיפור ארוך.

שלומי: וואלה... אז מה אתה עושה?

שבע: מסתובב.

שלומי: יש לך איפה לישון?

שבע: נסתדר.

שלומי: אתה מכיר עוד ישראלים?

שבע: לא יותר מדי.

שלומי: תישן ברחוב?

שבע: יהיה בסדר... יהיה בסדר...

(שתיקה)

שלומי: שמע אחי, אם אתה צריך מקום להיזרק ללילה, יש לי אחלה

ספה.

שבע: מה פתאום, לא נעים.

שלומי: מה לא נעים?

שבע: אנחנו לא מכירים.

שלומי: אז נכיר. סוף סוף מישהו לדבר איתו קצת עברית. אם אנחנו

הישראלים לא נעזור אחד לשני, אז מי יעזור לנו, אה?

שבע: אם אין אני לי - ישראלי לי!

שלומי: בדיוק.

שבע + שלומי: איך קוראים לך?

שלומי: שלומי, ואתה?

שבע: שבע

שלומי: מה שבע?

שבע: מה כמה. ככה קוראים לי.

שלומי: ויש לך שם?

שבע: זה השם שלי.

שלומי: מה אתה אומר...

שבע: מהתנ"ך. "וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים; וּפְרָעָה חָלַם: וַהֲנֵה מִן־הַיָּאֵר, עֹלֹת שְׁבַע פְּרוֹת, יְפוֹת מְרָאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר; וַתַּרְעִינָה בְּאָחוּ: וַהֲנֵה שְׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת, עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר, רְעוֹת מְרָאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר; וַתֵּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת, רְעוֹת הַמְרָאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר, אֵת שְׁבַע הַפְּרוֹת, יְפֹת הַמְרָאָה וְהַבְּרִיאַת; וַיִּיקֶץ פְּרָעָה:" בראשית מ"א פסוקים א' עד ד'..."

שלומי: יפה. טוב, אז...

שבע: "וַיְהִי לַעֲת הָעָרֵב, וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גֵּג בֵּית־הַמֶּלֶךְ, וַיֵּרָא אִשָּׁה רַחֲצָת, מֵעַל הַגֵּג; וְהָאִשָּׁה, טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד. וַיִּשְׁלַח דָּוִד, וַיְדַרְשׁ לָאִשָּׁה; וַיֹּאמֶר, הֲלוֹא־זֹאת בֵּת־שְׁבַע בַּת־אֶלְיָעָם־אִשָּׁת, אוֹרְיָה הַחַתָּי" שמואל ב' פסוקים ב' עד ג'..."

שלומי: אהבתי. טוב, אז למכור לך...

שבע: "וַיָּאָהֵב יַעֲקֹב, אֶת־רַחֵל; וַיֹּאמֶר, אֶעֱבֹדָךְ שְׁבַע שָׁנִים, בְּרַחֵל בְּתָדָה, הַקְּטָנָה. וַיֹּאמֶר לָבֵן..."

שלומי: טוב שבע, הבנו.

שבע: בראשית כ"ט, פסוקים י"ח עד כ... אמצע כ.

שלומי: אחלה. אז כמו שהתחלתי לומר, למכור לך משהו אני כבר לא אצליח היום...

שבע: וגם לא לאף אחד אחר.

שלומי: אז אני סוגר פה. בינתיים תביא את הדברים שלך ונזוז.

שבע: הכול עליי.

שלומי: אין לך תיק, משהו?

שבע: כל מה שאני צריך עליי. חולצה, ז'קט, גרביים, נעליים, מכנס

וצעיף של הסלטיק!

שלומי: תחתונים?

שבע: אף פעם.

שלומי: אתה רציני?

שבע: רציני לגמרי.

שלומי: טוב... שבע דקות, זזנו.

שבע: שבע דקות, זוז! (שלומי סוגר את עמדת המכירות, יוצאים)

מערכה שניה

(שלומי נכנס לדירה, שבע אחריו. שבע מוציא מהכיס שלו את
הכתבה שהייתה אצל שלומי וקורא בקול)
Seven years old child, was killed last night by a
British soldier in Iraq
שלומי: לקחת לי את זה מהכיס?
שבע: נפל לך... (מחזיר לשלומי את הכתבה) ילד מסכן. תאמין לי,
הבריטים האלה דפוקים בשכל. שולחים חיילים לעיראק ואחר כך
מתפלאים כשנהרגים שם ילדים.
שלומי: מה החיילים אשמים?
שבע: תראה מה הם עשו לילד.
שלומי: המקומיים לא תמימים, הם משתמשים בהם.
שבע: בחיך, אלו חיילים מקצוענים, שישלטו בעצמם.
שלומי: יכול להיות שהילד אפילו התנדב.
שבע: תראה איזה תמונה נוראית.
שלומי: אולי היה שם משהו לא צפוי.
שבע: כל העסק מריח לי כמו כיסוי תחת.
שלומי: לא כל מה שאתה רואה זה מה שקורה, תאמין לי.
שבע: לא כל מה שקורה זה מה שאתה רואה, תאמין לי.
(שתיקה)
שלומי: תכיר, זאת הספה שלך. אני אביא לך מצעים וגם מגבת. פה
זה מקלחת - שירותים, שם זה המטבח.

שבע: איזה דירה יש לך פה, הסתדרת.

שלומי: מה אתה שותה?

שבע: יש חלב?

שלומי: כן

שבע: אז תה.

שלומי: עם חלב?

שבע: כן.

שלומי: ברצינות!?

שבע: ניסית פעם?

שלומי: עם חלב?

שבע: תנסה, זה טעים.

שלומי: עזוב, אני יש לי הרגלים. כמה סוכר?

שבע: שבע.

שלומי: מה שבע... שבע כפיות סוכר!?

שבע: אני אוהב את זה מתוק.

(שלומי הולך למטבח להכין את התה)

שבע: (שבע נדרך מעט) שמעת את זה?

שלומי: את מה?

שבע: רעש... יש כאן עוד מישהו?

שלומי: לא שידוע לי.

שבע: וואלה...

שלומי: (מהמטבח) אז חלב ושבע כפיות סוכר.

שבע: ותשאיר את התיון בכוס. (שלומי חוזר עם שתי כוסות תה

בידיו, מגיש לשבע את התה שלו) תודה. (שלומי מתיישב על הספה

לצידו והשניים לוגמים מהתה)

שבע: אז מה, שבוע בגלזגו... הספקת לראות משהו?

שלומי: בעיקר את הקניון והדירה, באתי לעבוד.

שבע: בחור רציני.

שלומי: רציני לגמרי.

(שתיקה)

שבע: כמה מרוויחים בחור כזה?

שלומי: אם יודעים למכור, אפשר להסתדר לא רע. האמת, אם אתה מחפש עבודה אני יכול לסדר לך משהו.

שבע: וואלה...

שלומי: אתה עובד?

שבע: מסתדר.

שלומי: מה זאת אומרת?

שבע: עבודה פה, עבודה שם... אתה יודע.

שלומי: וואלה...

(שתיקה)

שבע: טעים התה. רוצה?

שלומי: מה?

שבע: תה עם חלב.

שלומי: לא אחי, אמרתי לך, זה לא טעים לי...

שבע: כל האומה הסקוטית שותה ככה ואתה לא יכול?

שלומי: יכול, לא רוצה.

שבע: הפסד שלך.

(שתיקה)

שלומי: אז מה, אתה אוהד של הסלטיק?

שבע: שרוף.

שלומי: וואלה...

שבע: (נעמד ומתחיל לשיר)³

When you walk through a storm,
Hold your head up high,
And don't be afraid of the dark,

³ לעולם לא תצעדי לבד, מילים מאת ריצ'רד רוג'רס ואוסקר המרשטיין

At the end of a storm, there's a golden sky,
And the sweet silver song of a lark

שלומי: מה זה היה?

שבע: ההמנון של הסלטיק! תלמד אותו, זה יעזור לך במכירות.

שלומי: איך יעזור?

שבע: תשיר להם.

שלומי: ממש.

שבע: תאר לך אתה הולך בקניון בארץ. פתאום, עוצר אותך איזה
בחור מלוקק, עם מבטא לא ברור ומנסה למכור לך איזה משהו
בעברית עילגת. תעצור?

שלומי: לא.

שבע: יפה. עכשיו תאר לך את אותו בחור, באותו קניון, פונה אליך
ומתחיל לדבר אתך על הדבר שאתה הכי אוהב בעולם. תעצור?

שלומי: אולי...

שבע: תוך שניה זה מתגלגל - איפה אתה גר, מה אתה עושה, איפה
היית בצבא... תקנה או לא?

שלומי: יש מצב...

שבע: רואה, תתערבב! אני אומר לך, זה ממש עניין של תרבות...
כולם פה אוהבים כדורגל!

שלומי: וואלה...

שבע: עכשיו תטעם קצת תה עם חלב.

שלומי: לא רוצה לשתות תה עם חלב.

שבע: מה כבר יכול לקרות?

שלומי: לא רוצה...

שבע: מה אתה ילד?

שלומי: אם אני שותה אתה מפסיק לשגע אותי?

שבע: מפסיק.

(שלומי לוקח לגימה מהתה של שבע)

שלומי: לא רע החרא הזה.

שבע: מה אמרתי לך?! (צוחקים. שבע קם לפתע) מה זה היה?

שלומי: מה גבר?

שבע: לא שמעת את זה?

שלומי: שמעתי מה?

שבע: אני אומר לך, יש פה מישהו.

שלומי: אין פה אף אחד.

שבע: אני לא צוחק אתך, יש פה עוד מישהו.

(שבע בודק את החדרים בדירה)

שלומי: אין פה אף אחד.

שבע: אני שמעתי משהו.

שלומי: מאמין לך.

שבע: וואלה...

שלומי: בוא שבע, שתה קצת תה עם חלב... תירגע... אז מה עוד

יכול לעזור לי במכירות?

שבע: קודם כל, ריינג'רס כחולים - טפו השם יקום דמם! סלטיק

ירוקים - never walk alone

שלומי: זה חשוב?

שבע: אם אתה נותן לאיזה זקנה שהיא אוהדת של הסלטיק, מוצר

בשקית כחולה, היא זורקת את זה על הרצפה והולכת.

שלומי: וואלה...

שבע: נשבע לך. עכשיו יש כל מיני ביטויים שחשוב מאוד שתכיר.

לסקוטים יש מילון של מילים באנגלית, שרק הם מבינים. יודע מה,

בוא נשחק איזה משחק רגע...

שלומי: באיזה קטע?

שבע: אני סקוטי שעובד בקניון, ואני בא ואומר לך:

Hey Shlomi lad, there's going to be a great soccer game tonight, are you an Arab?

שלומי: מה זה?

שבע: תענה לי - Are you an Arab?

שלומי: אה?

שבע: Are you an Arab Shlomi? Are you an Arab?

שלומי: מי ערבי?

שבע: אני סתם צוחק אתך... Arab זה בכלל אוהד של דנדי יונייטד...

שלומי: מה דנדי?

שבע: דנדי... זה עיר בסקוטלנד... שאלתי אם אתה אוהד של קבוצת הכדורגל שלהם... אתה סתם מתרגז...

שלומי: וואלה...

שבע: וואלה. עכשיו אני ויליאם וואלה, אה... וואלאס, ואתה אחד הלוחמים שלי.

שלומי: מי אתה?

שבע: לב אמיץ! ויליאם וואלאס, הגיבור הסקוטי הלאומי! (צועק

כמו בסרט לב אמיץ) Freedom!!!

שלומי: אהה... הסרט הזה עם מל גיבסון.

שבע: בדיוק! עכשיו אני ויליאם וואלאס המפקד ואתה חייל שלי, סבבה?

שלומי: אהה....

שבע: Hello wee lad

שלומי: מה זה ווי לאד?

שבע: ילד קטן...

Where is your weapon?

שלומי: (שלומי לא מבין מה לעשות ושבע מסמן לו לשלוח חרב

here it is (דמיונית. שלומי זורם עם המשחק ושולף חרב דמיונית)

שבוע: Where?

שלומי: Here

שבוע: Here what?

שלומי: Here here

שבוע: Here it is sir William Wallace

שלומי: Here it is sir William Wallace

שבוע: I am William Wallace

שלומי: I am William Wa...

שבוע: (קוטע את שלומי) שלומי שלומי... (שבוע מתחיל מונולוג מתוך הסרט לב אמיץ)

I am William Wallace! And I see a whole army of my countrymen, here in defiance of tyranny. You've come to fight as free men... and free men you are. What will you do with that freedom? Will you fight?

שלומי: What fight? Now fight?

שבוע: Aye, fight and you may die. Run, and you'll live... at least a while. And dying in your beds, many years from now, would you be willing' to trade all the days, from this day to that, for one chance, just one chance, to come back here and tell our enemies that they may take our lives, but they'll never take... Our FREEDOM!!!

שלומי: Yeah!!!

שבוע: Do you swear to fight for freedom?

שלומי: I swear!

שבוע: Do you swear to defend your country?

שלומי: I swear!

שבע: Do you swear to eat haggis all your life?

שלומי: I swear! , מה זה האגיס?

שבע: תערובת של ריאות, כבד, לב ושומן כליות של כבש... המאכל הלאומי!

שלומי: מוותר על התענוג.

שבע: Soldier!

שלומי: Yes sir?

שבע: Are you ready?

שלומי: Ready for ma⁴?

שבע: The hunting season begin! Let's go hunting!

(שבע מתחיל להסתובב בדירה כאילו יצא לצייד, מדמה נשק בידו.

שלומי עוקב אחריו במבטו, שבע שר שיר על בסיס השיר של הביץ'

בוים - בתוך הג'ונגל ישן לו האריה)

In the loch-ness the mighty loch ness the monster sleeps

tonight... in the loch ness the mighty loch-ness, Nessy⁵

sleeps tonight... aweeee

שלומי: טוב אחי, נראה לי סיימנו עם המשחקים להיום.

שבע: רק התחלנו.

שלומי: וסיימנו.

שבע: למה?

Let's go hunting

שלומי: מה התכניות שלך למחר?

שבע: להסתובב.

שלומי: מה עם דירה?

⁴ מה?

⁵ המפלצת נסי - לפי הסיפורים נמצאת בלוך נס שליד העיר

אינברנס

שבע: נסתדר...
שלומי: טוב, מה עם עבודה? (שתיקה) לילה טוב.
שבע: גם ככה לא יהיה מחר אף אחד בקניון.
שלומי: למה?
שבע: רוברט
שלומי: איזה רוברט?
שבע: רוברט ברנס.
שלומי: מנהל הקניון?
שבע: יום המשורר הלאומי.
שלומי: כל יום הם מוצאים סיבה לא לעבוד.
שבע: ככה זה פה אחי, הכול ברגוע.
שלומי: איזה רגוע, אני עוד שניה מתחרפן פה.
שבע: זה המשורר הלאומי!
שלומי: יום הדרבי, יום המשורר הלאומי... מה עוד - יום הדובון?!
שבע: רעיון טוב...
שלומי: לא מכרתי כמעט כלום מאז שהגעתי!
שבע: אז בוא פשוט נשיר.
שלומי: חאלס כבר שבע...
שבע: מה אכפת לך...
שלומי: די שבע, לא עכשיו
שבע: בוא נשיר בשני קולות... כמו שהסילי וויזארד⁶ היו שרים!
שלומי: בחייאת נו...
שבע: (שבע מתחיל לשיר את המנון הסלטיק, הוא מתקרב לשלומי ולאט לאט מעלה חיוך על פניו עד ששלומי מתרצה ומצטרף לשירה)

When you walk through a storm,
Hold your head up high,

⁶ להקת פולק סקוטית

And don't be afraid of the dark,
At the end of a storm, there's a golden sky,
And the sweet silver song of a lark
Walk on through the wind,
Walk on through the rain,
Though your dreams be tossed and blown...

(שבע מתרחק משלומי, שלומי שר לבד)

Walk on, walk on, with hope in your heart,
And you'll never walk alone,
You'll never walk alone...

(שבע מסתכל על שלומי מאחור ולפתע צועק)

שבע: היי, יש פה מישהו.

שלומי: מה?

שבע: ששש...

Who is it? Do not fuck with us! We are crazy!
(שבע מסמן לשלומי שייצמד אליו והשניים מתחילים בסריקה
בדירה כמו שני חיילים בפעולה צבאית)
שבע: מטבח - נקי! חלון - נקי! חדר שינה...
שלומי + שבע: נקי!

שבע: שירותים? (שלומי הולך לשירותים)

שלומי: נקי. (שלומי חוזר מהשירותים) אמרתי לך, אין פה אף
אחד...

(שתיקה)

שבע: אפשר עוד תה עם חלב?

שלומי: אין בעיה.

שבע: ושיהיה מתוק מתוק!

שלומי: (שלומי ניגש שוב למטבח, שבע נשאר לבד ומחייך לעצמו.)

שלומי חוזר עם כוסות התה, מגיש לשבע)

שבע: אבא שלי לקח אותי פעם למשחק אחד בארץ.
שלומי: וואלה?

שבע: משחק העונה. מכבי חיפה נגד מכבי תל אביב.
שלומי: כשהכדורגל בארץ היה כדורגל.
שבע: לגמרי...

שלומי: המשחק של החמש - אפס?
שבע: כן.

שלומי: באמת? גם אני הייתי שם.

שלומי + שבע: משחק ענק!

שבע: תחילת משחק, ברקוביץ' בועט.
שלומי: בום!

שבע: אחת - אפס!

שלומי: כמה דקות אחרי זה האווירון נותן את השני!
שבע: שלושה שחקנים קופצים על עטר.

שלומי: עטר משתחרר, משחרר טיל לחיבורים!
שבע: בום, שלוש!

שלומי: עוד אחד מברקוביץ'!

שבע: ארבע - אפס

שלומי: משה גלאם מקנח בחמישי... בום.

שלומי + שבע: איזה משחק!!!

שבע: אחרי האליפות הזאת היו להם שבע שנים בלי זכייה.
שלומי: שבע שנות בצורת.

שבע: וברקוביץ' עבר לשחק בסלטיק.

שבע + שלומי: לא סבלו אותו...

(צוחקים)

שלומי: איפה למדת לעשות ככה סריקות?

שבע: אני?

שלומי: כן, מקודם.

שבע: בקולנוע.

שלומי: וואלה... איפה שרתת?

שבע: הסתובבתי.

שלומי: באיזה יחידה?

שבע: יחידת מסתובבים. סודי. אם אני אספר לך...

שלומי: תהיה חייב להרוג אותי?

שבע: משהו כזה. ואתה?

שלומי: אני? אהה... מסתערבים.

שבע: פשש... לוחם, לוחם. אז עכשיו תורך.

שלומי: מה?

שבע: ללמד אותי.

שלומי: ללמד אותך מה?

שבע: הסתערבות.

שלומי: עזוב אותי

שבע: נו בבקשה, זה נשמע מדליק לאללה!

שלומי: נראה לך שאפשר ללמד את זה ברגע?

שבע: אני לימדתי אותך סקוטית.

שלומי: שחרר...

שבע: משהו קטן.

שלומי: שחרר.

שבע: נו בחיאת, משהו קטן.

שלומי: מה אתה רוצה שאני אלמד אותך?

שבע: הכי פשוט.

שלומי: ואתה מניח לי?

שבע: מניח.

שלומי: מבטיח?!

שבע: מבטיח.

שלומי: טוב... נגיד כשאתה נכנס לבית, תמיד דבר ראשון תעשה סריקה מהירה על כל הדברים בחדר. הדברים הכי קטנים וחסרי משמעות. למשל, איפה היו הכוסות...

שבע: שם.

שלומי: מה הצבע של הקיר...

שבע: לבן.

שלומי: אני לא שואל אותך עכשיו.

שבע: אה, סליחה.

שלומי: מה היה במקרר, דברים כאלה... בדרך כלל תוך שבע שניות אפשר לדעת הרבה מאוד על הבן אדם! אם הוא נשוי, אם הוא בוגד באשתו, אם הוא לובש תחתוני נשים, אם הוא מחבל...

שבע: בשבע שניות?

שלומי: תנסה רגע. כנס לחדר שינה שלי, תסתכל שבע שניות ותחזור (שבע רץ לחדר השינה, שלומי סופר עד שבע) אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע (שבע חוזר) מה ראית?

שבע: אהה... כל מיני דברים.

שלומי: והם...

שבע: קודם כל החדר חנוק, אין חלון.

שלומי: יפה.

שבע: המיטה לא מסודרת...

שלומי: מה עוד?

שבע: יש מנורה בלי אהיל ואין תמונות בחדר.

שלומי: יפה שלומי, זאת אומרת שבע, אז מה אפשר לדעת מכל זה? שבע: ככה... לפי זה שהמיטה לא מסודרת נראה לי שמדובר ברווק. הוא עובד קשה וממהר לעבודה.

שלומי: בסדר, עכשיו רד לפרטים קצת יותר עמוקים, לא מה שאתה כבר יודע עליי.

שבע: לפי זה שאין אהיל בחדר והמנורה תלויה מהתקרה, אני יכול להבין שזאת כנראה דירה שכורה...
שלומי: יפה. כמה זמן הוא שם?
שבע: שבוע, שבוע וחצי... אולי הוא מחבל מתאבד שמתכנן מגה פיגוע ועובר דירות שלא יתפסו אותו. כל הזמן בורח...
שלומי: איזה עוד דברים.
שבע: לפי זה שאין תמונות בחדר, אולי הוא לא רוצה שיידעו עליו דברים, כאילו הוא מסתיר איזה סוד או משהו.
שלומי: מעניין, שבע. לא רע.
שבע: אז מה הסוד שלך שלומי?
שלומי: שלי?
שבע: מה אתה מסתיר?
שלומי: אני? אני אין לי סודות, אני.
(שתיקה)
שבע: זה עוזר במכירות הסריקת אנשים הזאת מה?
שלומי: בעיקר עוזר לרוקן להם את הארנק. (צוחק)
שבע: אגב לרוקן, יש לך סקוטש?
שלומי: ויסקי?
שבע: הלילה עוד צעיר ומחר יום רוברט ברנס.
שלומי: יום המשורר הלאומי... נראה לי שיש לי פה איזה ג'וני ווקר.
שבע: יש לך צ'ייסרים?
שלומי: שותים ברגוע.
שבע: סופר רגוע. (שלומי יוצא וחוזר עם בקבוק וויסקי בידו ושני צ'ייסרים) כל אחד דופק עכשיו שבעה צ'ייסרים!
שלומי: לא הגזמת.
שבע: נראה מי נשבר ראשון.
שלומי: אין לך סיכוי.
שבע: מה אתה אומר...

שלומי: שאין לך סיכוי.

שבע: מה אתה אומר...

שלומי: שאין לך סיכוי!!!

(שלומי מוזג. מרימים את הכוסיות)

שלומי: לחיים!

שבע: לחיים! ושהאיש שבטנק ינצח!

שלומי: מה שתגיד!

(שותים)

שבע: אהההה..... אחת - אחת. ברקוביץ' בועט בום לחיבורים. עוד!

שלומי: שורף בהגנה.

שבע: קדימה שלומק'ה, לא סופרים את זה פה, מורידים אותם

ברצף. עוד!

שלומי: (שלומי מוזג) לחיים!

שבע: לחיים!

(שותים)

שבע: אהההה..... שתיים - שתיים. מזרחי מעיף את הכדור באוויר.

איזה מתח, הקהל בטירוף... יאללה שלישי!

שלומי: רגע, שנייה, נושמים שנייה.

שבע: אל תתבכיין, שלומל'ה, אל תתבכיין

Do you swear to fight for freedom?

שלומי: (שלומי מוזג) לחיים.

שבע: לחיים!!!

(שותים)

שלומי: שלוש - שלוש (שבע משתעל) זהו זה, נגמרת אחרי כל

הדיבורים האלה?

שבע: סתום, סתום. שים את הרביעי

(שלומי מוזג. שותים)

שלומי ושבע: ארבע - ארבע!

(צוחקים, שלומי מוזג צ'יסר חמישי)

שבע: לחיים.

(שותים)

שבע: חמש - חמש... הא, הא, הא...

Can you feel the bit?

כל האצטדיון על הרגליים! יאללה - שש!

שלומי: די, גבר, די לא יכול יותר. הגרון שורף, הקבוצה גמורה.

שבע: קל באימונים, קשה בקרב. נכנע?

שלומי: שתוק, ילד, שתוק!

שבע: (שבע לוקח את הבקבוק ומוזג) לחיים!

שלומי: (מרים את הכוס בקושי רב) כוסאומו...

(שותים)

שבע: אהההה..... שש - שש. תזמין פה מכבי אש!

שלומי: די נגמרתי. הלך לי הגרון.

שבע: דגל לבן?

שלומי: נכנע, נכנע.

שבע: אין כזה דבר סמל ראשון שלומי. עוד כוסית אחת וגמרת.

אתה רוצה שידעו ביחידה שנכנעת?

שלומי: שים, שים, יא בן של זונה. (שבע צוחק, מוזג)

שבע: לחיים, סמ"ר בן דויד, לחיים!

(שותים)

שבע: אהההה.... שבע - שבע, ויאמר דוד לבת שבע! כל הכבוד,

שלומי! כל הכבוד!

שלומי: הרגת אותי.

שבע: זה עוד כלום.

(מתיישבים אחד ליד השני, שפוכים מכמות האלכוהול)

שבע: וואי, שלומי...
שלומי: אה...
שבע: צייר לי כבשה.
שלומי: מה?
שבע: סתם, סתם. וואי, שלומי...
שלומי: אה...
שבע: תלמד אותי ערבית.
שלומי: עזוב.
שבע: נו... בבקשה, בבקשה. יא סחלב, יא מטבוחה...
שלומי: שחרר, בחייאת...
שבע: בחייאת מה?
שלומי: בחייאת יא וואלד...
שבע: מה זה?
שלומי: כמו שזה נשמע, בחייך ילד.
שבע: מגניב. מה עוד?
שלומי: די, שבע.
שבע: אני לימדתי אותך סקוטית.
שלומי: אני זוכר רק את הדברים הרגילים, כמו כולם.
שבע: למשל?
שלומי: איפתאח אל באב, ג'יש.
שבע: איזה פחד, מה זה?
שלומי: לפתוח את הדלת, צבא!
שבע: מגניב. מה עוד?
שלומי: הכי ברגיל, וואקף וואקף וללא אנא בטוחק. שזה - עצור,
עצור, או שאני יורה.
שבע: (נכנס לדמות של גבר ערבי) לא חייל, אל תירה עליי...
שלומי: מה?

שבע: בחייאת חייל, אני מצטער... רק רוצה לחיות בשקט... לא עשיתי כלום.

שלומי: וואלה?! שו איסמאק?⁷ (שלומי נעמד וזורם עם המשחק)

שבע: איסמי בסאם⁸. וואלה, אנא⁹ סטודנט, אני...

שלומי: מה יש לך מתחת לחולצה, יא בסאם?

שבע: וואלה כלום אדון חייל... אח שלי פילביית¹⁰.

שלומי: אוסקוט¹¹!!! תעלון, תעלון - בוא אליי... ג'יבל אוויה - תן תעודת זהות...

שבע: אבל אין עלי חייל. בבקשה... אח שלי הוא...

שלומי: מה זה אין לך? ג'יבל אוויה, או שאני מפרק לך את הפרצוף.

שבע: אבל אין חייל, בחייאת נשבע לך... חיילים כאלב¹², זרקו לי התעודה...

שלומי: אתה משקר לי, יא בסאם?

שבע: לא חייל, מה משקר... אני רק אמת.

שלומי: רק אמת? (שלומי מפיל את שבע על הרצפה)

שבע: רק אמת!

שלומי: מאמין לך. (שלומי מרפה משבע) טוב שבע... אני חותך.

שבע: די, צוחקים...

(שלומי פונה ללכת לחדר השינה)

שבע: מה זה היה?

שלומי: מה?

שבע: אני אומר לך שלומי, הפעם באמת! יש כאן מישהו.

⁷ מה שמך?

⁸ שמי בסאם

⁹ אני

¹⁰ בבית

¹¹ שקט

¹² כלב/כלבים

שלומי: תפסיק. אין פה אף אחד.

שבע: שלומי תיזהר, מאחוריך!!!

(שלומי מסתובב לאחור ובוועט בדלת חדר השינה. נראה כאילו

מחזיק אקדח בידו)

שלומי: (צועק) מתחבא, יא בן של זונה!!!

שבע: (צועק) לא !!! (שבע נופל על ברכיו) מה עשית חייל?! אח

שלי הקטן! הרגת את אח שלי! אתה הרגת את הילד! יא איבן

כאלב¹³!!!

שלומי: חלאס שבע, זה כבר לא מצחיק.

שבע: (מחקה אותו) "חלאס שבע זה כבר לא מצחיק..." (קם לכיוונו

של שלומי) יא רוצח, יא איבן שרמוטה¹⁴... יא רוצח! (דוחף את

שלומי לכיוון הספה) אח שלי הקטן, מה עשה לך, הא?! (דוחף את

שלומי שוב)

שלומי: תפסיק עם זה...

שבע: אבל למה, יא כאלב, למה? הוא רק ילד... ילד בן 7! (מתקרב

לשלומי ויורק בפניו) אינשאללה¹⁵ שתמות חייל! אינשאללה

שתמות!

שלומי: (שלומי דוחף את שבע) תגיד לי, אתה השתגעית?

שבע: חכם על ילדים, אה? בוא נראה אותך מול גבר. אה, חייל...

בוא נראה אותך מול גבר!

שלומי: שבע, תפסיק עם זה, אני לא רוצה לריב אתך.

שבע: (מחקה אותו) "אני לא רוצה לריב אתך..." מה קרה, מפחד

יא אדון חייל?

שלומי: אל תדליק אותי, שבע.

שבע: (מחקה אותו) "אל תדליק אותי שבע..."

¹³ בן כלבה

¹⁴ בן זונה

¹⁵ בעזרת השם

(שבע מתנפל על שלומי. שלומי מכה אותו ומפיל אותו לרצפה)
שבע: כאלב! רוצח! (שבע מתנפל על שלומי בשנית)
שלומי: (שלומי מכניע אותו) הוא היה במקום הלא נכון, בזמן הלא נכון!
שבע: הוא היה בחדר שלו.
שלומי: מאיפה אתה יודע את כל זה?!
שבע: אני יודע הכול, סמל ראשון שלומי בן דויד!
שלומי: מי שלח אותך אליי?
שבע: מספר אישי 7243011
שלומי: מי שלח אותך?!
שבע: אתה!
שלומי: אל תזיין לי את השכל!
שבע: אתה! אתה זה שקרא לי, אתה זה שפנה אליי, אתה זה שהזמין אותי לגור אצלו.
שלומי: זה לא יכול להיות... זה לא יכול להיות...
שבע: אתה חיסלת את הילד ומאז אתה לא מפסיק לשגע אותי!!!
אוי אוי אוי, הרגתי ילד בן 7, מה עשיתי... הרגתי ילד בן 7...
(שלומי משחרר אחיזתו משבע ומתרחק ממנו)
שלומי: זה היה בטעות... אני נבהלתי. היה רעש מהחדר, ראיתי מישהו מסתכל עליי ובצעתי עליו!
שבע: בצעת עליו? שבעה כדורים פרקת עליו! לא נשאר ממנו כלום!
שלומי: הייתי בטוח שהוא בא לחסל אותי, זאת הייתה הגנה עצמית!
שבע: הגנה עצמית?
שלומי: בדיוק!
שבע: ממשיכים לשחק.
שלומי: די כבר עם המשחקים שלך.

שבע: מה קרה 7243011, מפחד לשחק?

שלומי: זה לא היה בכוונה!!!

שבע: איזה כיף לשמוע, עכשיו אני רגוע. בכוונה או לא בכוונה, נכנסת לבית כשהילד ישן, הוצאת את כל המשפחה החוצה, הילד נבהל והתעורר ואז פרצת את הדלת ופרקת עליו שבעה כדורים! ארבעה לפנים, שניים בבטן ואחד ללב! חיסלת מחבל, הרגשת גבר, אה?! הגנה עצמית... אתה יודע בדיוק מה אתה, סמ"ר בן דויד! ועכשיו, אם אתה גבר, תעשה פה צדק! לא נמאס לך מכל המשחקים? מכל העמדת פנים הזאת? משחק אותה סופר סיילס-מאן בחו"ל... אתה כולך זיוף! מחייך לאנשים כאילו הכול טוב, אבל מי שמכיר אותך, אפילו קצת, יודע ישר שאתה גמור מבפנים. כי אתה רוצח ואתה יודע שמגיע לך למות. אז תעשה מה שצריך! (שלומי תופס את שבע, לוקח אותו אל דלת הבית וזורק אותו החוצה. נועל אחריו את הדלת וחוזר לסלון. שלומי מסתובב לאחור

ורואה כי שבע עומד מולו)

שבע: תהיה גבר, שלומי!

שלומי: (נבהל) לך ממני!!!

שבע: משחק אחרון, שלומי.

שלומי: אל תתקרב אליי.

שבע: מפחד?

(שלומי מתנפל על שבע ומתחיל ריב מכות בין השניים. בשלב מסוים שבע מתרחק משלומי ושלומי ממשיך לתת מכות לעצמו.

כעבור כמה רגעים שבע חוזר לידיו של שלומי)

שלומי: אני הרגתי את הילד אבל לא רצחתי אותו.

(שלומי נותן אגרוף לפניו של שבע)

שבע: אחד!

שלומי: שמעתי רעש והייתי בטוח שזה מחבל שמתכנן להתאבד

עליי, עלינו, או משהו כזה.

(שוב אגרוף)

שבע: שתיים!

שלומי: פרצתי את הדלת, ראיתי אותו ובצעתי עליו.

(שלומי נותן 3 אגרופים נוספים לפניו של שבע)

שבע: שלוש, ארבע, חמש (שלומי עוצר) עוד אגרוף! (עוד אגרוף)

עוד אחד! (עוד אגרוף) שבע!!! (שלומי מרפה ומתרחק משבע,

שבע נשאר שכוב על הרצפה)

שלומי: ואז ראיתי שזה ילד, ילד קטן... כל הפרצוף שלו היה

מרוסק... והמיטה הייתה מלאה בדם. אח שלו רץ פנימה וניסה

לעשות לו החייאה. עמדתי שם קפוא והסתכלתי עליהם. הוא נעמד

מולי וירק עליי, לא הגבתי. חברים שלי תפסו אותו בכוח והרחיקו

אותו ממני. למחרת היו כתבות בכל העיתונים, על כוח מסתעריים

שהרג ילד בן 7 בדם קר! כתבו שזה רצח ושצריך למצות את הדין.

למצות את הדין...?! "קודם כל תירה, אחר כך נבכה" ככה אבא שלי

היה אומר, "הכי חשוב שתשמור על עצמך ילד". מה זאת אשמתי

שיש מלחמה? מה זאת אשמתי שילדים נהרגים?! אני חשבת

שמסתתר שם מחבל, אתה שומע אותי? מחבל שעומד להרוג

אותי... (שלומי עולה על שבע שוב ומחזיק בו בחוזקה) שומע?!

אני הרגתי את הילד אבל לא רצחתי אותו.

(שלומי נותן אגרוף לפניו של שבע)

שבע: אחד!

שלומי: שמעתי רעש, והייתי בטוח שזה מחבל שמתכנן להתאבד

עליי, עלינו, או משהו כזה.

(שוב אגרוף)

שבע: שתיים!

שלומי: פרצתי את הדלת, ראיתי אותו ובצעתי עליו.

(שלומי נותן 3 אגרופים נוספים לפניו של שבע)
שבע: שלוש, ארבע, חמש (שלומי עוצר) עוד אגרוף! (עוד אגרוף)
עוד אחד! (עוד אגרוף)
שלומי + שבע: שבע!!!
(חושך)

סוף

כתבה על ההצגה כפי שפורסמה בעיתון "במחנה"

ו' בשבט התשע"ג - 17.01.2013

משחק זיכרון / מאת: גיא שרמן

ההצגה "שבע" מפגישה שני ישראלים בסקוטלנד, ללילה שנע בין מציאות ודמיון, ומעלה אצל אחד מהם זיכרון קשה מפעולה צבאית. פוסט טראומה מזווית מעניינת וכתובה היטב.

הטיול הגדול של אחרי הצבא הפך כבר מזמן לעוגן משמעותי וברור בחייו של כל ישראלי. הצורך להשאיר את החוויה המורכבת של השירות בצה"ל מאחור, לפתוח דף חדש, לעשות המון כיף, ועל הדרך גם אולי להבין מה הלאה - נראה לרובנו מובן מאליו, וכמובן שהדרך הנוחה לממש אותו טמונה בעשרה חודשים של טיול בדרום אמריקה. את המסלול המוכר הזה עבר רענן פז לפני מספר שנים, כשבערב שחרורו מצה"ל, לאחר ששירת בפלוגת העורב של גדס"ר צנחנים, עבר להתגורר בסקוטלנד.

"אחרי עשרה חודשים שבהם חייתי באדינבורו, מצאתי את המקום שלי, הכרתי חברה מפנילנד, והדחקתי את כל העבר מהשירות הצבאי, אני מקבל פתאום שיחה מאבא שלי שאומר שהוא ראה כתבה בעיתון ושהוא חושב שאני מופיע בתמונה בה", משחזר פז. "לא הצלחתי כל כך להבין במה עוסקת הכתבה, משהו על חיילים שפגעו באזרחים חפים מפשע, ולא הבנתי איך זה קשור אליי עכשיו". לאחר שקיבל את הכתבה מהוריו וקרא אותה, הוא נזכר לפתע בדברים

ששכח שאי פעם קרו. 'הכתבה הזאת העלתה אצלי המון מחשבות שעד אז לא התמודדתי איתן בקשר לתקופה של הצבא, ומאוחר יותר גם הובילה אותי להתחיל לכתוב יומן, שבו שאלתי את עצמי כמה שאלות קשות'. אותו יומן, שפז פתח עם מספרו האישי מהצבא, עבר גלגולים רבים במהלך השנים, עד שחלקים ממנו הפכו למחזה "שבע", שמועלה בימים אלה בתאטרון "צוותא".

במרכז "שבע" עומדת דמותו של שלומי, משוחרר טרי, יוצא "דובדבן", שבדומה לישראלים רבים שנמצאים בשלב בו הוא נמצא בחיים, בוחר להרוויח קצת כסף ממכירה של מוצרי ים המלח בעגלות בחו"ל. במהלך יום שגרתי ומעט צולע של מכירות בקניון בסקוטלנד, הוא נתקל בשבע, בחור מישראל, שנראה מעט תמוה ותלוש: אין לו דירה ולא עבודה, הוא מסתובב ברחבי גלזגו, בלי יותר מדי דאגות, במחשבה שאיכשהו יסתדר. שלומי מזמין את שבע ללון אצלו בדירה, שם מתפתחת בין השניים שיחה ארוכה, מפתיעה ולעתים סוריאליסטית, שבשיאה מעלה אצל שלומי זיכרון קשה שהדחיק, בו הרג ילד פלסטיני חף מפשע במהלך פעולה מבצעית בשירותו בצבא. אף על פי שמדובר בסיפור מסגרת שנדמה שכבר סופר על יותר מדי במות - פוסט טראומה מחווייה צבאית קשה, שהודחקה ועולה שוב דווקא במקום רחוק בעקבות מפגש עם דמות חיצונית מערערת - ההצגה נוגעת בתבנית העלילתית הזאת ברגישות ובצורה יוצאת דופן. ניכר כי מדובר בסיפור שעובד במשך זמן רב והגיע אל הבמה כשהוא בגרסתו המוגמרת והנכונה ביותר.

'המחזה עבר במשך שנים ארוכות הרבה גלגולים. הוא נכתב כשהייתי בגיל 22 כסוג של יומן, כשהייתי בן 25 החלטתי להפוך את הסיפור למחזה, והיום כשאני בן 29 זה עולה על בימת תאטרון. זה תהליך ארוך שדרש נחישות ואמונה בטקסט', מסביר פז. התוצאה של התהליך הארוך הזה היא הצגה כתובה היטב, ייחודית מבחינת

אלמנטים רבים, לדוגמה השימוש שנעשה בה במרכיבים מעולם הקולנוע, ויותר מכול, כזאת שמושרה על הצופה בה, לכל אורכה, תחושה חזקה של אותנטיות. מקור האמת הזאת נמצא כנראה בדמיון שבין חלקים מעלילת ההצגה לבין חוויות מחייו האישיים של פז. 'הסיפור שעובר על שלומי הוא לא בדיוק מה שאני עברתי, אבל זה קווים מאוד מקבילים לסיפורים שונים שהיו קשורים אליי בתקופת הצבא ואחריה', הוא מסביר.

יחד עם התמה הרצינית שבה, "שבע" רצופה רגעי צחוק אמיתיים וכנים, שמשתלבים עם הנושא הכבד שמועלה בהצגה באופן טבעי ונכון. 'בעיניי, לבדר זה כיף. אני לא רוצה שיבואו להצגה כדי לסבול. לצד ההומור אני אוהב לגעת ברגש, ומאמין שחשוב לעסוק בנושאים רציניים', הוא מסביר וממהר לתת דוגמה. 'חלק מהרעיון שבדמות של שלומי זה בעצם הסיפור על ההדחקה, אצלו תמיד הכול מלא בצחוקים, הכול טוב וסבבה, עד שמצליחים להיכנס פנימה ולקלף את השכבות הציניות הישראליות, שקיימות אצל רבים מאיתנו, וכשמגיעים לשם, מגלים סיטואציה מאוד רגישה. כמו שלומי, ההצגה הזאת יודעת להצחיק, עד הרגע שבו הקהל מבין שיש כאן סיפור שצריך להתעכב עליו".